

Ders 96

LESSON 96

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İkinci İnceleme (Bölüm 4): İsa Mesih, "Tamamlandı!"

REVIEW 4: JESUS CHRIST, "IT IS FINISHED!"

Yuhanna 19, İbraniler 10

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Üç program önce Tanrı'nın peygamberlerinin mesajını yeniden incelemeye başladık. Bu gün, Tanrı'nın yardımı ile, **bu ikinci incelememize son vermeyi** planlıyoruz. Bu günkü programımızın adı: **"Tamamlandı!"**

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı, Kitabını **iki önemli kısma** ayırdı: Eski Antlaşma ve Yeni Antlaşma. **Eski Antlaşma**, Tanrı'nın harika kitabının ilk kısmıdır. Tevrat'ı (Torah), Mezmurları (Zebur) ve peygamberlerin diğer yazılarını içerir. Tanrı'nın Kitabının ilk bölümünde, atamız Adem'in Tanrı'ya nasıl itaatsizlik ettiğini ve böylece tüm soyunu Şeytan'ın krallığına getirdiğini gördük. Ama buna rağmen aynı zamanda Tanrı'nın, iman edenleri kurtarmak ve onları tekrar Tanrı'nın krallığına geri getirmek için Adem oğullarına gökyüzünden güçlü bir Kurtarıcı göndermeyi vaat ettiğini de öğrendik. Bu harika vaat, Eski Antlaşma'daki en önemli bölümdü.

Tanrı, Kurtarıcıyı yeryüzüne göndermek için yaptığı **Planını uygulamaya koymak üzere**, yaşı hayli ilerlemiş olan İbrahim'i çağırdı ve ona şöyle dedi: *"Seni büyük bir ulus yapacağım ve yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacaklar."* (Yaratılış 12:2, 3) Böylece Tanrı'nın, İbrahim'i nasıl İsrail ulusunun babası yaptığını gördük. Tanrı'nın Peygamberlerin Yazılarını emanet ettiği ulus, bu ulustur. Tanrı, bin beş yüz yıl boyunca, birbirinden farklı pek çok kişinin – peygamber Musa'dan peygamber Yahya'ya kadar – zihnine yerleştirdiği Sözü'nü İsraililere gönderdi. Tanrı, bu peygamberler aracılığı ile Adem oğullarının yaptıkları kötülükleri azaladı ve onlara günah borçlarını ödemek için Kanını dökülecek olan doğru Kurtarıcının geleceğini açıkladı.

Görmüş olduğumuz gibi, Tanrı'nın günahkarlar ile yaptığı Eski Antlaşma hayvanların kurban edilmesini talep ediyordu. Bu Antlaşma şunu ilan ediyordu: **"Kan dökülmesizin günah bağışlaması olmaz, çünkü günahın ücreti ölümdür!"** ama insanların daha ilk kuşaktan

itibaren sundukları hayvan kurbanlar, günahın bedelini gerçekten ödeyemezlerdi, çünkü **bir hayvanın değeri** ile **bir insanın değeri** eşit değildir. Örneğin, eğer bir oyuncak arabam varsa, bu arabayı alıp bir oto galerisine götürerek, gerçek bir araba ile, örneğin bir Mercedes ile değiştirebilir miyim? Elbette değiştiremem. Bunu yapmam neden mümkün değildir? Çünkü benim oyuncak arabamın değeri gerçek bir arabanın değeri ile aynı değildir. Benzer şekilde, Tanrı'nın önceki kuşaklarda talep ettiği hayvan kurbanlar günahı kaldıramazlardı, çünkü bir hayvanın değeri ile bir insanın değeri eşit değildir. Daha önce görmüş olduğumuz gibi hayvan kurbanlar Tanrı'nın gerçek kurbanı yeryüzüne göndermesi için beklerken uygulanan örneklerden (sembollerden) ibarettirler: Yeni Antlaşma'yı getiren Doğru Kurtarıcı, gerçek Kurban'dı! Hayvan kurbanlar günahları yalnızca bir süre için örtebiliyorlardı; günahları kalıcı olarak uzaklaştırıyorlardı.

Tanrı'nın Kitabının inci kısmı, **Yeni Antlaşma** ya da Müjde (İncil) olarak adlandırılır. Yeni Antlaşma bize, Tanrı'nın, gökyüzünden gelen Kurtarıcının aracılığı ile bina ettiği antlaşma hakkında bilgi verir. Müjde kitabı, bizler günahlarımızın bağışlanmasını alabilelim diye Kurtarıcı İsa'nın, çarmıhta Kanını döktüğü zaman **tüm hayvan kurbanların sembolizmini nasıl yerine getirdiğinin** öyküsüdür. Kurtarıcının neden gökyüzünden gelmesi gerekti? Nedeni basit, çünkü Adem'in her soyu günahın yükünü taşır. **Bir günahkar başka bir günahkarı kurtaramaz.** Bu konuda bir örnek daha verelim. Başının üzerinde bir su leğeni taşıyan bir kadın, aynı anda başında bir başka kadının su leğeni de taşıyabilir mi? Hayır, taşıyamaz. Benzer şekilde, bir günahkar da bir başka günahkarın günahını taşıyamaz. Ama buna rağmen, Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği Kurtarıcı İsa Mesih, herhangi bir günahın yükünü taşıyamıyordu, çünkü O Tanrı'nın saf Ruh olan Oğlu'ydu ve başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dü. O, bakire bir kızıdan doğdu. Böylece bizimkine benzeyen bir bedeni vardı, ama bizim günahlı doğamıza sahip değildi. O'nun üzerinde günahın yükü yoktu. İşte Tanrı bu nedenle hepimizin günah yükünü O'nun üzerine koyabildi. Kutsal Olan İsa bizim suçlarımız için ölüme teslim edildi. Ve üç gün sonra bize yeni yaşam vermek için ölümden dirildi. O, ölümü, mezarı, Şeytan'ı ve günahı yendi!

Her birimiz derin günah çukurunun içine doğduk. Ve yukardan gelen Mesih'in dışında yardımımıza gelebilecek olan hiç kimse yoktur. Eğer O'na güvenirseniz, O, sizi günah çukurundan çekip çıkartacaktır. Ve şimdi O, Adem'in çocuklarını günahattan kurtarmak için gökyüzünden geldi. Kutsal Yazılar bu konu ile ilgi olarak şunları yazar:

“Çünkü tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır.uygun zamanda verilen tanıklık budur.” (1. Timoteos 2:5, 6) *“Böyle bir başkahinimiz – kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış olan bir başkahinimiz olması uygundur. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu!”* (İbraniler 7:26; 1:3)

Müjde'de görmüş olduğumuz gibi, İsa Mesih yeryüzündeyken, bazı kişiler O'na iman ettiler. İsa'nın kim olduğunun farkına varan bu kişiler büyük bir sevinç ile coştular. Tanrı'nın peygamberlerinin binlerce yıldır, Mesih'in gelişini duyurduklarını biliyorlardı. Ama şimdi O'nu kendi gözleri ile görmekteydiler. İsa'nın öğrencilerinin aralarından bazıları akrabalarını ve dostlarını arayıp buldular ve onlara şöyle dediler: **“Biz Mesih'i bulduk. Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı ve peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk!”** (Yuhanna 1:41, 45)

İsa'nın zamanında yaşayan pek çok kişinin **O'nun gerçekte Kim olduğunu bilmemeleri** çok üzücüdür. Kutsal Yazılar bu konuda şunu beyan ederler:

“Başlangıçta Söz Tanrı ile birlikteydi. Söz, insan olup aramızda yaşadı. Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi (anlamadı). O, dünyadaydı, dünya O’nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O’nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O’nu kabul etmedi.” (Yuhanna 1:2, 14, 5, 10, 11)

Görmüş olduğumuz gibi, pek çok kişi Mesih’in yaptığı belirti ve mucizelere tanıklık etti. İsa, hastalıkları, fırtınaları, kötü ruhları, günahı ve ölümü yendi, ama yine de insanların çoğu İsa’nın Kim olduğunu fark edemediler, çünkü Şeytan onların zihinlerini kör etmişti. Kalabalıklar O’na dokundular ve O’nu sıkıştırdılar, ama O’nu gerçekten tanıyamadılar. O’nun diğer peygamberler gibi bir peygamber olduğunu düşündüler, ama Tanrı’nın tüm doluluğunun O’nda konut kurmuş olduğuna inanmadılar.

Yahudilerin din bilginlerine gelince, onların İsa’yı tamamen reddettiklerini gördük. O’nu çok kıskandılar ve sonunda O’nu bir çarımha çivileterek öldürdüler! Ancak tüm bunlar Tanrı’nın, başlangıçtan beri tasarlamış olduğu plana dahil olan olaylardı. Mesih’in çarımhtaki ölümü, peygamberleri aracılığı ile uzun zaman önceden bildirmiş olduğu **kutsal Planı** ile uyumluydu. İşte bu nedenle İsa, kahinlerin kendisini öldürmek amacı ile tutukladıkları gece, O’nu korumak isteyen Petrus’a şöyle dedi: *“Babam’dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem hemen şu anda bana on iki tümenden fazla melek gönderir. Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?”* (Matta 26:53, 54)

İsa neden dünyaya gelmesi gerektiğini biliyordu. Peygamberlerin uzun zaman önce bildirmiş oldukları gibi İsa, günahkarlar için yaşamını vermek ve Kanını dökmek üzere geldi. İsa, İbrahim’in kurbanlık koçu ve diğer tüm kurban edilen hayvanların sembolize ettikleri gerçek Kendisinde yerine gelsin diye yeryüzüne geldi. İsa’nın, Ruhunu Tanrı’ya teslim etmeden önce çarımhta en son ne söylediğini hatırlayabiliyor musunuz? Evet, Kutsal Yazılar bize İsa’nın yüksek ses ile *“Tamamlandı!”* diye bağırdığını ve sonra öldüğünü söylerler. İsa öldüğü zaman, tapınağın kutsal yerinin perdesi yukardan aşağıya doğru ikiye yırtıldı. (Yuhanna 19:30; Markos 15:37, 38) İsa neden *“Tamamlandı!”* diye bağırdı? Ve tapınağın perdesi, yani, günahı örtmek için hayvan kurbanlarının kanını serptikleri yer olan En Kutsal Yer’in perdesi neden yırtılarak ikiye ayrıldı? Tanrı bu perdeyi ikiye yırttı ve İsa, ‘Tamamlandı!’ diye ilan etti, öyle ki, herkes **Tanrı’nın** Adem oğullarının günahlarını **İsa Mesih’in Kanı aracılığı ile bağışladığını** ve onlara Tanrı’nın kutsal huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkı verdiğini bilebilsin!

Rab İsa Mesih ölümü aracılığı ile peygamberlerin sözlerini ve kurban edilen hayvanların sembolizmini yerine getirdi. Ve daha önce görmüş olduğumuz gibi, üçüncü gün gerçekleşen Dirilişi ile Tanrı’nın, O’nun Kurbanını günah borcunu sonsuza kadar ödemek üzere **tam ücret** olarak kabul ettiğinin kesin kanıtıydı. İsa Mesih, O’na iman eden herkesin sonsuz yaşama sahip olması ve hiç kimsenin mahvolmaması için Tanrı’nın, dünyadaki insanlara vermiş olduğu mükemmel kurbandır.

O zaman şimdi peygamberlerin mesajı ile ilgili yaptığımız ikinci incelemeyi sona erdirmek için, sizi Tanrı’nın Sözü’nden bazı derin ve harika ayetleri dinlemeye davet ediyoruz; bu ayetler İsa Mesih’in günah borcunu ödemek için çarımhta Kanını döktüğü zaman, sunmuş olduğu mükemmel ve nihai kurban ile ilgilidir. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

(İbraniler 10) ¹ *Kutsal Yasa’da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı’ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez.* ² *Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez*

günahlarından arındıktan sonra artık günahlilik duygusu kalmazdı. ³ Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. ⁴ Çünkü boğalar ile tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.

⁵ Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: “Kurban ve sunu istemedim, ama bana bir beden hazırladın. ⁶ Yakmalık sunudan ve günah sunusundan hoşnut olmadın. ⁷ O zaman şöyle dedim: ‘Kutsal Yazı tomarında benim için yazıldığı gibi, senin isteğini yapmak üzere, ey Tanrı, işte geldim.’” ⁹ Mesih ikinciye geçerli kılmak için birinciye ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Tanrı’nın bu isteği uyarınca, **İsa Mesih’in bedeninin ilk ve son kez sunulması ile kutsal kıldık.** ¹¹ Her kahin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı’nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor. ¹⁴ **Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunu ile sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.** ¹⁵ Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki, ¹⁶ “Rab, ‘O günlerden sonra onlar ile yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, zihinlerine yazacağım’ diyor.” ¹⁷ Sonra şunu ekliyor: “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.” ¹⁸ Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

¹⁹⁻²⁰ Bu nedenle, ey kardeşler, **İsa’nın kanı sayesinde** perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. ²¹ Tanrı’nın evinden sorumlu büyük bir kahinimiz vardır. ²² Öyleyse yüreklerimiz serpmeye ile kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz su ile yıkanmış olarak **imanın verdiği tam güvence ile, yürekten bir içtenlik ile Tanrı’ya yaklaşalım.** ²³ Açıkça benimsediğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilir. ²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. ²⁵ Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim. ²⁶⁻²⁷ Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli bekleneşi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. ²⁸ Musa’nın Yasası’ni hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü ile acımasızca öldürülür. ²⁹ **Eğer bir kimse Tanrı Oğlu’nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütuflar Ruh’a hakaret ederse, bundan daha ne kadar ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız?** ³⁰ Çünkü, ‘Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim’ ve yine, ‘Rab, halkını yargılayacak’ diyeni tanıyoruz. ³¹ Diri Tanrı’nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

“Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek, nasıl kurtulabiliriz?” (İbraniler 2:3)

Tanrı, bu sözler ile İsa Mesih’in Kanında bulunan kurtuluşun tek ve biricik yolunu ihmal etmemeniz için bu gün her birinizi uyarıyor. **Tanrı’nın Kendisinin sunmuş olduğu Kurbanı hor gören herkesin günahlar için başka bir kurban olmadığını bilmesi gerekir;** geriye kalacak olan tek şey, içinde merhametin yer almadığı Tanrı’nın adil yargısıdır! İsa Mesih, **O’na iman eden herkesin** sonsuz yaşama kavuşması ve hiç kimsenin mahvolmaması için Tanrı’nın Kendisinin vermiş olduğu Mükemmel Kurbandır! İsa çarmıhta, ‘Tamamlandı!’ dedi ve İsa Tanrı’nın Sözü olduğu için İsa, ‘Tamamlandı!’ dediği zaman, Tanrı’nın Kendisi, **“Tamamlandı!”** demekteydi. Ve Tanrı üç gün sonra günah için kurban olan İsa ile tamamen hoşnut olduğunu dünyaya kanıtlayarak İsa’yı üç gün sonra tekrar yaşama diriltti.

Sevgili dostlar, İsa’nın günahlarınızın bedelini ödemiş olduğunu fark ediyor musunuz? İsa Mesih’in Kurtuluş işini sizler için tamamladığına inanıyor musunuz? Yoksa hala kendinizi kendi çabalarınız aracılığı ile mi kurtarmaya gayret ediyorsunuz?

Bizi dinlediđiniz için teŖekkürler.

Bir sonraki programda görüŖünceye dek, siz, Mesih'in çarmıhtaki zaferli duyurusunun derin anlamı üzerinde düŖünürken, Tanrı sizi bereketlesin. İsa armıhta Ŗöyle dedi:

“Tamamlandı!” (Yuhanna 19:30)